

Η ΑΠΛΗ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΒΛΑΒΗ

Πρόκειται για το βασικό έγκλημα του κεφαλαίου, που τελείται με πρόθεση και καλύπτει στην παρ.1 εδ'α' τις μέσης βαρύτητας σωματικές βλάβες. Η προνομιά της παραλλαγής του εδαφ. β' (όλως ελαφρά) τιμωρείται, μετά την τροποποίηση με το Ν. 4055/2012, με κράτηση έως 6 μήνες ή με πρόστιμο έως 3.000 €.

Η βλάβη της υγείας

Με τον όρο αυτό νοείται η πρόκληση ή η επίταση μιας αποκλίνουσας προς το χειρότερο κατάστασης της υγείας μιας «παθολογικής κατάστασης». Η διάρκεια αυτής της χειροτέρευσης είναι καταρχήν αδιάφορη. Απαραίτητο στοιχείο της βλάβης της υγείας είναι ότι καθίσταται αναγκαία μια διαδικασία θεραπείας (κατόπιν ιατρικής περίθαλψης ή φαρμακευτικής αγωγής), ή μια διαδικασία ίασης (που στηρίζεται στις φυσικές δυνάμεις του οργανισμού).

Σε αυτή την έννοια της βλάβης της υγείας περιλαμβάνονται ενδεικτικά προσβολές των εσωτερικών ή εξωτερικών οργάνων, τραύματα, κατάγματα, μολύνσεις, δηλητηριάσεις, ακόμη και ψυχικές διαταραχές και εν γένει κάθε κατάσταση του ανθρώπινου οργανισμού που μπορεί να θεωρηθεί παθολογική.

Ενόψει της διατύπωσης του νόμου που κάνει λόγο για σωματικές βλάβες θα πρέπει να υπάρχει μια ελάχιστη επίδραση σε σωματικό επίπεδο. Αποκλείονται έτσι από το ρυθμιστικό πεδίο του άρθρου 308 οι περιπτώσεις των αμιγώς ψυχικών βλαβών. Η χάραξη των σχετικών ορίων δεν είναι πάντοτε ευχερής, καθώς πέραν των ψυχοσωματικών παθήσεων, δεν αποκλείεται και κατεξοχήν ψυχικές παθήσεις να έχουν «αντίκρουσμα» και σε σωματικό επίπεδο.¹

Το παραπάνω ζήτημα, δηλ. του αποτελέσματος της σωματικής βλάβης που πρέπει να έχει αποτύπωση στο σώμα του θύματος, δεν πρέπει να συγχέεται με τον τρόπο

¹ Συνήθως εδώ αναφέρονται η πρόκληση τρόμου, η λιποθυμία ή ο ψυχικός κλονισμός μετά από ερέθισμα του δράστη.

Πανεπιστημιακές σημειώσεις που διατίθενται στους φοιτητές του Τμήματος Νομικής του Πανεπιστημίου Αθηνών (κλιμάκιο Α-Ω) μέσω της πλατφόρμας η-τάξη ΕΚΠΑ. Απαγορεύεται η χρήση και εκμετάλλευσή τους για οποιονδήποτε άλλο σκοπό, όπως η εμπορική εκμετάλλευση, η διανομή τους από τρίτους, ή ανάρτηση σε άλλους ιστότοπους κ.λπ.

πρόκλησης της βλάβης που είναι αδιάφορος (μπορεί να συνίσταται και σε ψυχική επενέργεια).

Η «κάκωση του σώματος»

Ως «κάκωση» νοείται παλαιότερα κάθε ανάρμοστη κακομεταχείριση, που επηρεάζει την σωματική ευεξία ή σωματική ακεραιότητα του συγκεκριμένου ατόμου. Αυτή η ερμηνευτική προσέγγιση δικαίως έχει επικριθεί² ως ασαφής, αόριστη και εντέλει άσχετη με το προστατευόμενο έννομο αγαθό.

Όπως αναφέρθηκε ήδη, τα άρθρα 308 επ. ποινικοποιούν τις προσβολές της υγείας με σωματικό αντίκτυπο με σύνηθες σύμπτωμα τον πόνο. Αντιθέτως, άλλες επιδράσεις στο ανθρώπινο σώμα (π.χ σπρώξιμο, κούρεμα, ξύρισμα, φτύσιμο) δεν βλάπτουν την υγεία, αλλά εντάσσονται στις προσβολές της τιμής (εξύβριση με έργο, άρθρο 361 ΠΚ)

Η «όλως ελαφρά» σωματική βλάβη

Η προνομιούχος παραλλαγή της «όλως ελαφράς» σωματικής βλάβης συνδέεται με ερμηνευτικά προβλήματα, καθώς δεν υπάρχουν κάποια γενικά κριτήρια διάκρισης μεταξύ της ελαφράς σωματικής βλάβης, που θα τιμωρηθεί ως απλή σωματική βλάβη (βασικό έγκλημα) και όλως ελαφράς σωματικής βλάβης (άρθρο 308 παρ.1 εδ β').

Πρόκειται για νομική έννοια που υπάγεται στον έλεγχο του Αρείου Πάγου. Ωστόσο, μέχρι σήμερα δεν έχουν προταθεί κάποια ασφαλή κριτήρια, αλλά το ζήτημα αντιμετωπίζεται κατά περίπτωση και χωρίς να ασκείται κάποιος ουσιαστικός έλεγχος επί των σχετικών κρίσεων των δικαστηρίων της ουσίας.

Τέτοιες περιπτώσεις, όπου τα δικαστήρια δέχθηκαν όλως ελαφρά σωματική βλάβη συναντούμε στις ΣυμβΠλημμ Χαλκιδικής 65/2002, ΠοινΧρον 2002,60 (ο κατηγορούμενος, διαπληκτιζόμενος με τον εγκαλούντα, τον έπιασε με τα χέρια από τον αυχένα και τον ταρακούνησε δυνατά, προκαλώντας του εκ

² Βλ. χαρακτηριστικά Ν. Ανδρουλάκης, Ποινικόν Δίκαιον, Ειδικό Μέρος, σελ. 128 επ.

Πανεπιστημιακές σημειώσεις που διατίθενται στους φοιτητές του Τμήματος Νομικής του Πανεπιστημίου Αθηνών (κλιμάκιο Α-Ω) μέσω της πλατφόρμας η-τάξη ΕΚΠΑ. Απαγορεύεται η χρήση και εκμετάλλευσή τους για οποιονδήποτε άλλο σκοπό, όπως η εμπορική εκμετάλλευση, η διανομή τους από τρίτους, ή ανάρτηση σε άλλους ιστότοπους κ.λπ.

προθέσεως μώλωπες και εκδορές στην αυχενική περιοχή) ΑΠ 2321/2003, Ποιν Χρον 2004,821 (γρονθοκόπημα με θλάση αριστερής παρειάς), ΑΠ 123/2004, ΠοινΧρον 2005,σελ.37 (ο δράστης κτύπησε με τα χέρια του στο πρόσωπο το θύμα, προξενώντας του κεφαλαλγία, αίσθημα ζάλης και ελαφρά ερυθρότητα δεξιάς παρειάς)

Η συναίνεση του παθόντος³

Σύμφωνα με το άρθρο 308 παρ.2 Π.Κ. η συναίνεση του παθόντος αίρει τον άδικο χαρακτήρα της απλής και της όλως ελαφράς σωματικής βλάβης.

Πέραν των γενικών προϋποθέσεων εγκυρότητας της συναίνεσης⁴, απαιτείται επιπροσθέτως η σωματική βλάβη να μην αντίκειται στα χρηστά ήθη. Η έννοια των χρηστών ηθών που είναι γνωστή ιδίως στο αστικό δίκαιο (άρθρο 281 Α.Κ.) παρουσιάζει υψηλό βαθμό αοριστίας και γιαυτό γίνεται σήμερα δεκτό ότι έχει εφαρμογή μόνο στην περίπτωση της σωματικής βλάβης και όχι σε άλλα εγκλήματα. Συνήθως, εδώ αναφέρονται ως παραδείγματα σωματικών βλαβών που αντιβαίνουν στα χρηστά ήθη οι σαδομαζοχιστικές πράξεις.

Η συγκεκριμένη ρήτρα υπάρχει και στο άρθρο 228 του Γερμ ΠΚ από όπου προέρχεται. Ωστόσο, η λειτουργία της εκεί είναι τελείως διαφορετική, καθώς στο γερμανικό δίκαιο η συναίνεση μπορεί να αίρει τον άδικο χαρακτήρα κάθε σωματικής βλάβης. Έτσι εκεί η πρόσκρουση στα χρηστά ήθη μπορεί να λειτουργήσει ως ανάχωμα σε περιπτώσεις που η βαρύτητα της σωματικής βλάβης ξεπερνά κάποια κοινωνικώς αποδεκτά όρια. Αντίθετα, κατά το ελληνικό δίκαιο η συναίνεση μπορεί να άρει τον άδικο χαρακτήρα μόνο της απλής σωματικής βλάβης. Έτσι, η ρήτρα αποκτά ένα εντελώς περιορισμένο πεδίο εφαρμογής, ενόψει μάλιστα και της χαλάρωσης των χρηστών ηθών σε μια σύγχρονη ανεκτική κοινωνία.

Παλαιότερα, στο πλαίσιο της ανάλυσης της απλής σωματικής βλάβης εξεταζόταν ιδιαίτερα ο λεγόμενος σωφρονισμός των ανηλίκων, δηλ οι περιπτώσεις που επιβάλλεται στον ανήλικο κάποια «τιμωρία» που πληροί την αντικειμενική υπόσταση της απλής σωματικής βλάβης.

Το ζήτημα του επιτρεπτού σωφρονισμού του τέκνου ρυθμίζεται σήμερα από το άρθρο 1518 Α.Κ.όπου προβλέπεται ότι «η λήψη σωφρονιστικών μέτρων επιτρέπεται

³ Για την συναίνεση του παθόντος ως γενικό λόγο άρσης του αδικού βλ. Χ.Μυλωνόπουλο, Ποινικό Δίκαιο, Γενικό Μέρος Ι, σελ. 511 επ.

⁴ Βλ. σχετικά Χ.Μυλωνόπουλου, ό.π., σελ.519 επ.

Πανεπιστημιακές σημειώσεις που διατίθενται στους φοιτητές του Τμήματος Νομικής του Πανεπιστημίου Αθηνών (κλιμάκιο Α-Ω) μέσω της πλατφόρμας η-τάξη ΕΚΠΑ. Απαγορεύεται η χρήση και εκμετάλλευσή τους για οποιονδήποτε άλλο σκοπό, όπως η εμπορική εκμετάλλευση, η διανομή τους από τρίτους, ή ανάρτηση σε άλλους ιστότοπους κ.λπ.

μόνο εφόσον αυτά είναι παιδαγωγικώς αναγκαία και δεν θίγουν την αξιοπρέπεια του τέκνου».

Δικαιολογημένη αγανάκτηση (308 παρ.3 Π.Κ.)

Πρόκειται για έναν **δυνητικό προσωπικό λόγο απαλλαγής από την ποινή.**

Οι προϋποθέσεις εφαρμογής της διάταξης

- α) Τέλεση από τον παθόντα μιας **ιδιαίτερα σκληρής ή βάνανυσης πράξης**⁵
- β) **εναντίον του δράστη ή ενώπιόν του.** Όταν η συμπεριφορά του θύματος της σωματικής βλάβης δεν στρέφεται εναντίον του θα πρέπει να γίνεται ενώπιόν του, «μπροστά στα μάτια του», γιατί μόνο έτσι δικαιολογείται και η αγανάκτηση που μπορεί να νιώσει κάποιος.

γ) **που προκαλεί αμέσως μετά στον δράστη δικαιολογημένη αγανάκτηση.**

Απαιτείται άμεση χρονική σύνδεση. Η σωματική βλάβη θα πρέπει να έχει τα χαρακτηριστικά μιας άμεσης, σχεδόν ακαριαίας αντίδρασης, που οφείλεται στην αγανάκτηση που εκείνη την στιγμή νιώθει ο δράστης. Με τον όρο δικαιολογημένη εισάγεται ένα αξιολογικό κριτήριο. Έτσι, ακόμη και αν *in concreto* μπορεί να διαπιστωθεί ότι δράστης αγανάκτησε, δεν μπορεί να εφαρμοσθεί η διάταξη, αν η αγανάκτησή του είναι αδικαιολόγητη, επειδή είναι τελείως δυσανάλογη, εκδηλώνεται με εντελώς άσχετο προς το όλο συμβάν τρόπο κ.λπ

δ) **τον παρασύρει στην τέλεση της σωματικής βλάβης.** Μεταξύ της πράξης του θύματος και της σωματικής βλάβης που τελεί ο δράστης πρέπει να υπάρχει αιτιώδης σύνδεσμος. Αποκλείεται λοιπόν η εφαρμογή της διάταξης, αν ο δράστης είχε προαποφασίσει την πράξη, η την τέλεσε για άλλον λόγο.

⁵ Αμφισβητείται κατά πόσον αυτή η συμπεριφορά θα πρέπει να είναι αξιόποινη.

Πανεπιστημιακές σημειώσεις που διατίθενται στους φοιτητές του Τμήματος Νομικής του Πανεπιστημίου Αθηνών (κλιμάκιο Α-Ω) μέσω της πλατφόρμας η-τάξη ΕΚΠΑ. Απαγορεύεται η χρήση και εκμετάλλευσή τους για οποιονδήποτε άλλο σκοπό, όπως η εμπορική εκμετάλλευση, η διανομή τους από τρίτους, ή ανάρτηση σε άλλους ιστότοπους κ.λπ.

Σε κάποιες από αυτές τις περιπτώσεις, είναι δυνατό να ανακύπτει ζήτημα άμυνας και άρα λόγος άρσης του αδικού, οπότε δεν τίθεται καν ζήτημα εξέτασης και εφαρμογής του άρθρου 308 παρ.3 Π.Κ.

Ωστόσο, η διάταξη του άρθρου 308 παρ. 3 καλύπτει και περιπτώσεις που η «επίθεση» δεν είναι παρούσα, γιατί έχει ήδη λήξει, ενώ και συχνότατα η τέλεση της σωματικής βλάβης δεν έχει τον χαρακτήρα απόκρουσης της επίθεσης, αλλά μιας αντίδρασης για προηγούμενη συμπεριφορά του θύματος.

Σε σχέση με την ποινική δίωξη της πράξης θα πρέπει να σημειωθεί ότι η απλή σωματική βλάβη διώκεται κατ'έγκληση, εκτός από την περίπτωση του άρθρου 315 παρ.2 αν δηλ. «ο παθών είναι δημόσιος υπάλληλος και η πράξη τελέστηκε κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του ή για λόγους σχετικούς με την εκτέλεσή της».

ΑΠΡΟΚΛΗΤΗ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΒΛΑΒΗ (άρθρο 308 Α Π.Κ.)

Το άρθρο 308 Α προστέθηκε στον Ποινικό Κώδικα με το Ν. 1419/1984 και εντάσσεται σε μια ομάδα απρόκλητων εγκλημάτων (μαζί με την απρόκλητη εξύβριση και την απρόκλητη σωματική βλάβη). Η λογική αυτών των διατάξεων είναι κοινή και οδηγεί στην αυστηρότερη ποινική μεταχείριση των αντίστοιχων παραλλαγών έναντι των βασικών εγκλημάτων με κοινό εννοιολογικό στοιχείο τον απρόκλητο χαρακτήρα της αξιόποινης πράξης.

Η ιστορική προέλευση των διατάξεων αυτών (άρα και του 308 Α Π.Κ) είναι το παλαιότερο Ν.Δ. 4000/1959, γνωστό και ως νόμος περί τεντυμποϊσμού. Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του νόμου, απρόκλητα σημαίνει «χωρίς να υπάρχει κανένα απολύτως στοιχείο σύνδεσης του δράστη με το θύμα». Με άλλα λόγια, σκοπός του νομοθέτη ήταν η αυστηρότερη αντιμετώπιση αξιόποινων πράξεων που περιέχουν στοιχεία έντονης κοινωνικοηθικής απαξίας, λόγω του απρόσωπου χαρακτήρα τους και της τυφλής εκτόνωσης του δράστη⁶.

Ωστόσο, η διατύπωση της διάταξης προκαλεί πολλά ερμηνευτικά προβλήματα, τα οποία η νομολογία επέλυσε με την ΟΛΑΠ 1/1999, ΠοινΧρον ΜΘ, 810.⁷

Κατά την άποψη αυτή, απρόκλητη είναι η πράξη «όταν ο δράστης και ο παθών δεν είχαν προηγουμένως καμία σχέση ή επαφή και ο δράστης δεν είχε κανένα λόγο να στραφεί κατά του συγκεκριμένου παθόντος, αλλά ενήργησε με κίνητρο αντικοινωνικά αισθήματα.» Συνεπώς, δεν είναι “απρόκλητη” η πράξη «κάθε φορά που το θύμα δεν την είχε προκαλέσει, αλλά μόνο εκείνη που τελέστηκε με θύμα άσχετο προς το δράστη και ανυποψίαστο»

Κατά την αντίθετη άποψη, που ακολούθησε η μειοψηφία της ΟΛΑΠ 1/1999 η έννοια “πρόκληση” σημαίνει «εξωτερική συμπεριφορά του θύματος, η οποία θα μπορούσε,

⁶ Ενδεικτικό είναι άλλωστε ότι αντί του όρου «τεντυμποϊσμός», που παρέπεμπε στα κοινωνικά δεδομένα της δεκαετίας του '50, σήμερα χρησιμοποιείται ο όρος χουλιγκανισμός.

⁷ Βλ. το κείμενο της απόφασης στα έγγραφα του μαθήματος, που έχουν αναρτηθεί στην πλατφόρμα η-τάξη (eclass).

Πανεπιστημιακές σημειώσεις που διατίθενται στους φοιτητές του Τμήματος Νομικής του Πανεπιστημίου Αθηνών (κλιμάκιο Α-Ω) μέσω της πλατφόρμας η-τάξη ΕΚΠΑ. Απαγορεύεται η χρήση και εκμετάλλευσή τους για οποιονδήποτε άλλο σκοπό, όπως η εμπορική εκμετάλλευση, η διανομή τους από τρίτους, ή ανάρτηση σε άλλους ιστότοπους κ.λπ.

αντικειμενικώς κρινόμενη, να αποτελέσει κίνητρο-αιτία για κάποια απάντηση (όχι απαραίτητα αντικανονική) εκείνου τον οποίο η συμπεριφορά αυτή αφορά»⁸

Αν και σε ορισμένες περιπτώσεις, η διάκριση της απρόκλητης σωματικής βλάβης από την απλή σωματική βλάβη είναι ευχερής (π.χ. οι Α, Β, Γ κραδαίνοντας ξύλινα κοντάρια σπάζουν αδιακρίτως παρμπρίζ αυτοκινήτων και χτυπούν τους οδηγούς τους διαμαρτυρούμενοι για τον υποβιβασμό της ποδοσφαιρικής ομάδας Χ), σε άλλες περιπτώσεις τα όρια είναι λιγότερο σαφή.

Έτσι είναι αμφισβητούμενο κατά πόσον είναι η απρόκλητη η σωματική βλάβη που τελείται κατά ορισμένου προσώπου με το οποίο δεν έχει σχέση ο δράστης, αλλά το οποίο εντάσσεται σε συγκεκριμένη ομάδα με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά και κατά της οποίας στρέφεται αποκλειστικά ο δράστης (φίλαθλοι ορισμένης ομάδας, μέλη κόμματος, κάτοικοι περιοχής,) Από την μία πλευρά το θύμα δεν έχει ατομικά καμιά σχέση με τον δράστη, από την άλλη η συμπεριφορά του δράστη στρέφεται κατά ενός συγκεκριμένου κύκλου προσώπων Η απάντηση σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να εξαρτάται από τον εύρος αυτού του κύκλου προσώπων, τις χρονικές ή τοπικές περιστάσεις

Στην παρ.2 προβλέπεται αυστηρότερο πλαίσιο, αν στην πράξη συμμετείχαν δύο ή περισσότεροι⁹. Δικαιολογητικός λόγος αυτής της ρύθμισης είναι η αυξημένη επικινδυνότητα, όταν η ενλόγω συμπεριφορά όταν τελείται από περισσότερους. Η χρήση του όρου «συμμετείχαν», κατά την ορθότερη άποψη¹⁰, δεν θα πρέπει να περιλαμβάνει όλες τις μορφές συμμετοχής των άρθρων 45 επ.ΠΚ., αλλά μόνο τις περιπτώσεις συναντουργών ή συνεργών κατά την τέλεση την κύριας πράξης, διότι μόνο σε αυτές τις περιπτώσεις τα περισσότερα άτομα δρουν ταυτόχρονα.

Περαιτέρω αύξηση του πλαισίου της ποινής προβλέπεται στην παρ. 3, που προστέθηκε με το άρθρο 25 παρ.2 Ν. 3772/2009, με την πρόσθετη προϋπόθεση ότι ο

⁸ Οι δύο απόψεις επικαλούνται σειρά επιχειρημάτων. Πάντως η πρώτη (κρατούσα) ακολουθεί περισσότερο μια ιστορική-τελολογική ερμηνεία, ενώ η δεύτερη κυρίως την γραμματική ερμηνεία.

⁹ Αυστηρότερη ποινή προβλέπεται επίσης αν η σωματική βλάβη που τελείται απρόκλητα έχει τα στοιχεία της επικίνδυνης σωματικής βλάβης.

¹⁰ Γ. Μπέκας, Η προστασία της ζωής και της υγείας, 386, Ε.Συμεωνίδου-Καστανίδου, Εγκλήματα κατά προσωπικών αγαθών, 130

Πανεπιστημιακές σημειώσεις που διατίθενται στους φοιτητές του Τμήματος Νομικής του Πανεπιστημίου Αθηνών (κλιμάκιο Α-Ω) μέσω της πλατφόρμας η-τάξη ΕΚΠΑ. Απαγορεύεται η χρήση και εκμετάλλευσή τους για οποιονδήποτε άλλο σκοπό, όπως η εμπορική εκμετάλλευση, η διανομή τους από τρίτους, ή ανάρτηση σε άλλους ιστότοπους κ.λπ.

δράστης «ενήργησε με καλυμμένα ή αλλοιωμένα χαρακτηριστικά του προσώπου» του.

Η πράξη της απρόκλητης σωματικής βλάβης διώκεται αυτεπαγγέλτως.

Ιδιαίτερα πρέπει να επισημανθεί το ζήτημα της πλάνης περί το πρόσωπο. Κατ'εξάιρεση, επειδή εδώ η ταυτότητα του προσώπου είναι στοιχείο της αντικειμενικής υπόστασης, υπό την έννοια ότι το απρόκλητο της σωματικής βλάβης πληρούται μόνο έναντι ορισμένων προσώπων (αυτών που δεν συνδέονται με κάποια σχέση με τον δράστη), η πλάνη περί το πρόσωπο είναι πραγματική πλάνη¹¹. Έτσι, αν ο Α χτυπήσει τον άσχετο Γ νομίζοντας ότι είναι ο γείτονάς του Β με τον οποίο βρίσκεται σε διένεξη, θα τιμωρηθεί για απλή σωματική βλάβη, κατ'εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 30 παρ.2 Π.Κ¹².

¹¹ Αυτό συμβαίνει φυσικά μόνο όταν, κατά την παράσταση του δράστη, το θύμα του είναι κάποιος προς τον οποίο έχει κάποια σχέση (και άρα λείπει ο όρος του απρόκλητου)

¹² Γ.Μπέκας ό.π. σελ. 389

Πανεπιστημιακές σημειώσεις που διατίθενται στους φοιτητές του Τμήματος Νομικής του Πανεπιστημίου Αθηνών (κλιμάκιο Α-Ω) μέσω της πλατφόρμας η-τάξη ΕΚΠΑ. Απαγορεύεται η χρήση και εκμετάλλευσή τους για οποιονδήποτε άλλο σκοπό, όπως η εμπορική εκμετάλλευση, η διανομή τους από τρίτους, ή ανάρτησή σε άλλους ιστότοπους κ.λπ.

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΒΛΑΒΗ (άρθρο 309 Π.Κ.)

Η επικίνδυνη σωματική βλάβη είναι μια διακεκριμένη παραλλαγή του βασικού εγκλήματος που χαρακτηρίζεται ως ιδιόρρυθμο έγκλημα διακινδύνευσης, διότι πρόκειται είτε περί διακινδύνευσης της ήδη προσβληθείσας υγείας (με την τέλεση της απλής σωματικής βλάβης), είτε περί διακινδύνευσης ενός άλλου εννόμου αγαθού, της ζωής.

Σχετικά με το είδος της διακινδύνευσης, σωστότερο είναι να διακρίνουμε ανάμεσα στον κίνδυνο για την ζωή και στον κίνδυνο για την υγεία (βαριά σωματική βλάβη).

Στην πρώτη περίπτωση (κίνδυνος για την ζωή), ο κίνδυνος είναι πιο απομακρυσμένος, καθώς ο νόμος κάνει λόγο για πράξη που **μπορούσε να προκαλέσει κίνδυνο ζωής**. Πρόκειται λοιπόν, στην περίπτωση αυτή, για έγκλημα **δυναμικής διακινδύνευσης**.

Αντιθέτως στην περίπτωση της περαιτέρω διακινδύνευσης της υγείας ο νόμος αναφέρεται σε πράξη που **μπορούσε να προκαλέσει ένα βαρύτερο αποτέλεσμα** (βαριά σωματική βλάβη). Εδώ λοιπόν απαιτείται ένας συγκεκριμένος, εγγύτερος κίνδυνος. Γι αυτό στην περίπτωση αυτή πρόκειται για έγκλημα **συγκεκριμένης διακινδύνευσης**.

Για την πλήρωση της ειδικής υπόστασης της επικίνδυνης σωματικής βλάβης απαραίτητη είναι η τέλεση απλής σωματικής βλάβης (περιλαμβανομένης και της όλως ελαφράς) ενώ **αν δεν υπάρχει τετελεσμένη σωματική βλάβη, αλλά μόνο απόπειρα τότε θεμελιώνεται απόπειρα επικίνδυνης σωματικής βλάβης**.